

Klasse 7I

Klassejubileum i Narvik 14.- 15. juni 2002

Året var nittenfemtifire - og jeg husker så godt
to gode venninner - som vandret så stolt -
til den første skoledag for Elisabeth og meg
og septembersola skinte på vår vei...

I skolegården utenfor "Rødiskola" sto vår "Frøken" og ventet -
på den eneste klassen med både gutter og jenter.
Dette var vårt første møte i klasse 1 I -
og klasserom med gul tavle og blått kritt i!

Det ble ABC og lekser -
det ble pluss og det ble minus
og Fadervår og salmevers på rams,
vi sang og ba til gangs.
I skolegården vrimlet det av unger
med mye bråk og støy -
men der ute i det fri hadde vi det skøy...

Det var ballspill, hoppetau, hailee/ hailåå;
den som ikke har gjemt seg nå skal stå!
Ta den ring å la den vandre...
Han Nils-Anders stakk av med ringen
og ga den til no`n andre!

SKITONGA!!
VENT TIL Æ NÅR DÆ!
OWI-OWÆ + ETT ELLER ANNET

Stakkars den som ble rammet!

Vennskap ble knyttet - det var den gang -
veien til Vassvik, Frydenlund, Finnbekken og Framnes ikke var lang.
Noen av oss fikk felles interesser:
ski, skøyter, bøker, musikk eller sang..
og vi byttet filmstjerner, glans og ting og tang....

På kino gikk Tarzan, Roy Rogers og Far til fire.
Helan og Halvan - som fikk oss til å flire.
Ønskekonserten med "Jeg også Hanne" ;
den nye dukken med hår kom til byen, hun Anne.

Da Toya og Lille Grethe dukket opp
ble de blant jentene pop -
hos guttan var Nor og Mjølner topp!

"Sistemann ned har kyssa ho....
Klassetur med Mariekjeks og saft -
ned Galapagos i full fart -
til sjøen og fjæra uten å ha tapt.

Minnebøker skiftet hender, vi skrev og danderte -
fine ord til hverandre vi spanderte:
tre ord på snei, glem meg ei, og
bilde senere hvis jeg blir penere...

Stadion med idrett, alvor og lek -
seksti-meteren, ho Kari-Ann vann -
vi andre kom i mål -
slik at også vi fikk ei nål..

Vi var barn av vår tid - tilpasset oss skole -
fikk tilsnakk for det "gale" - og ros for det " gode".
Som bagasje hadde vi høflighet og respekt -
tror det var en viktig resept..

Og vår kjære "Frøken" - ho Bjørg Opshaug -
ga oss lærdom fra sitt kateter -ett trinn oppfør.

Årene gikk, vi vokste til - snackbar og jukebox i Gate 1 -
Shantung nr. 23 - vi ble jo pen.
På Radio -lux - vi hørte
Neil Sedaka, Elvis og Cliff,
og med guttan i klassen vi begynte å flørte..

Vi gikk alle i hver vår retning - fulgte vår egen sti -
mer eller mindre tilfeldig - det er ikke godt å si.
Ingen vil skru tiden tilbake/ fremskrittet er for stort -
men - kanskje er det en og annen ting vi skulle / eller ikke skulle ha gjort?

Men pytt, pytt, verden går videre og her vi i kveld -
like forventningsfulle og spente som den første skoledagen, vel?
Der er han Ola og han Terje, Sandmyrveiens skrekk -

og der er han Odd som var så frekk... 

Og han Per - som var så snill så lenge det varte....

Jo, her skal vi mimre og prate....

En stor takk til ho Turid - for at hun dro det hele i gang,
pluss ho Dagny og de andre for flott "arrangemang".
Vi hygger oss med god mat og drikke - mens nostalgien tar oss med -
til datidens Narvik , skola og alt som hører te...

Så når berg og dal oss skiller og du meg ikke ser -
så husk at det var Karen som disse linjer skrev.